

[Poul Nødgaard]

jeg meget tydeligt, da jeg også dengang var arbejdsmarkedspolitisk ordfører, at det var fantastisk svært at få den ordning igennem, som gælder nu, hvorefter de 60-årige skal have udbetalt deres penge fra Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Jeg husker også, der var nogle 60-årige, man ville have undtaget, men stort set tror jeg vi fik dem alle sammen med, og det var godt.

Derfor må jeg også indrømme, at jeg spærrede øjnene ekstra op, da jeg læste dette forslag fra V og K. Jeg synes da, at forslaget i mange henseender er godt; det vil jeg gerne have lov at sige, for vi fremførte også i sin tid, at vi gerne ville gå videre, således at lønmodtagerne fik deres penge udbetalt i et hurtigere tempo.

Men allerede dengang for et par år siden sagde jeg på Fremskridtspartiets vegne, at jeg nok troede, at vi kunne regne med at komme ud i nogle problemer, hvis vi lige med ét snup-tag annullerede Lønmodtagernes Dyrtingsfond og lod alle pengene komme til udbetaling, og som det også tidligere har været fremme her i aften, er i hvert fald en stor del af pengene i Lønmodtagernes Dyrtingsfond trods alt investeret i det danske erhvervsliv, og man kan ikke bare lige – som også SF's ordfører, fru Lilli Gyldenkilde, sagde – bestemme, at pengene nu skal udbetales. Der er altså nogle problemer, vi ikke sådan lige uden videre kan løse.

Vi synes selvfølgelig, at det er en god idé, at Lønmodtagernes Dyrtingsfond igennem tiderne har investeret i dansk erhvervsliv, men jeg må nok sige, at den har været mindre heldig med at investere i den såkaldte finansielle sektor. Jeg husker ikke, hvilket tab Lønmodtagernes Dyrtingsfond havde på Hafnia, men det var i hvert fald et antal hundrede millioner kroner; så tror jeg, jeg har ramt det nogenlunde.

Vedrørende udbetalingerne vil jeg sige, at hvis vi ikke kan blive enige om det, og det tyder det ikke på, efter at den ellers udmærkede arbejdsminister har indledt ballet med, at det ikke kan lade sig gøre uden videre at udbetale disse penge, så kan vi konstatere, at der ikke er et flertal.

Jeg kunne godt tænke mig at kaste noget ind i debatten, som slet ikke har været fremme, og som specielt SF og måske også Socialdemokratiet kunne være vågne over for, og det var, at vi i lidt højere grad udbetalte pengene til folk, der var i sociale vanskeligheder. Her tæn-

ker jeg f.eks. på folk, der er AIDS-ramte, og som ikke kan få deres penge udbetalt, fordi de ikke er 60 år. Vi ved, at den frygtelige sygdom meget hurtigt gør det af med folk, så jeg kunne godt have sympati for, at når folk havde nogle livstruende sygdomme og der forelå lægeerklæringer på det, kunne pengene udbetales til dem.

Jeg vil også gerne bringe en anden kategori ind i billedet af folk, der efter min opfattelse skulle have deres penge udbetalt, nemlig dem, der går på overgangsydelse, de såkaldte 55-årige langtidsledige, osv. Jeg kan heller ikke se, hvorfor de ikke skulle have lov at få deres penge udbetalt.

Jeg var lidt skuffet over, at fru Lilli Gyldenkilde ligesom gjorde sig til talsmand for, at hvis Lønmodtagernes Dyrtingsfond skulle demokratiseres, var det Socialdemokratiet, SF, og jeg tror Det Radikale Venstre, der skulle gøre det. Jeg er ikke i tvivl om, at det sikkert er en udmærket klub at være i – det tror de i hvert fald selv – men vi vil gerne melde os ind i den, for jeg har lige præcis i dag fået besked fra min folketingsgruppe på, at jeg skulle bringe det frem, at vi skal – og nu må arbejdsministeren meget gerne høre efter – have demokratiseret ikke alene Lønmodtagernes Dyrtingsfond, men også alle andre ting, som lønmodtagerne er involveret i. Det ligner ikke noget, at lønmodtagerne ikke i en meget højere grad har indflydelse på dette foretagende, og jeg vil tro og håbe, at arbejdsministeren kunne besinde sig til at sige noget om det, når hun nu engang skal runde af, og hvis ikke hun gør det, skal jeg nok komme på talerstolen en gang til.

Peter Duetoft (CD):

Vi er selvfølgelig modstandere af dette forslag, og jeg skal såmænd ikke gøre det meget længere. Jeg har i de korte bemærkninger fået nævnt nogle af de ting, jeg føler er et problem ved forslaget.

Jeg har dog én bemærkning at gøre, nemlig at jeg beundrer Venstre uendelig højt for den fuldstændige dødsforagt i den økonomiske politik, som de lægger for dagen. Man kan bare sådan udpumpe 30 mia. kr., og i dag så jeg også på mit skrivebord et af de dér blå stykker papir fra Venstre, hvor der stod, at Venstre ville have skattelettelser for 12 mia. kr. Det vil sige, at man i løbet af de nærmeste år vil ud-